

KONVENCIJA (BROJ 23) O REPATRIRANJU MORNARA, 1926.

Član 1

Ova se Konvencija primjenjuje na sve pomorske brodove registrovane u zemlji jednog od Članova koji bude ratifikovao ovu Konvenciju, i na brodovlasnike, kapetane i mornare ovih brodova.

Ona se neće primijeniti na:

- a) ratne brodove;
- b) državne brodove koji nijesu u trgovačkoj službi;
- c) brodove određene za nacionalnu kabotažu;
- d) jahte za uživanje;
- e) brodove pod imenom »Indian contry craft«;
- f) ribarske ladje;
- g) brodove ispod 100 tona ili 300 kubnih metara bruto zapremine i kad se tiče brodova koji služe za »home trade« (domaću trgovinu), čija je zapremina manja od zapremine koja je utvrđena za naročiti režim ovih brodova, domaćim zakonodavstvom, koje je na snazi u vrijeme usvajanja ove Konvencije.

Član 2

U cilju primjene ove Konvencije sledeći izrazi moraju imati ovo značenje:

- a) izraz »brod« označuje svaki brod ili ladju ma kakve prirode bili, javne ili privatne svojine, koji obično vrše pomorsku plovidbu;
- b) izraz »mornar« označava svako lice zaposleno ili najmljeno na brodu, u ma kakvom svojstvu, i koje se ubraja u posadu, izuzev kapetana, pilota, djaka na školskim brodovima i učenika kad su vezani naročitim ugovorom o stručnom obrazovanju; ovaj izraz isključuje posadu ratne flote i ostala lica koja su u stalnoj državnoj službi;
- c) izraz »kapetan« označava svako lice, koje komanduje jednim brodom i kome je on povjeren, izuzimajući pilote;
- d) izraz »brodovi u službi domaće trgovine« odnosi se na brodove koji su u službi trgovine koja se vrši između pristaništa jedne opredijeljene zemlje i pristaništa susjedne zemlje u geografskim granicama, koje su određene nacionalnim zakonodavstvom.

Član 3

Svaki mornar koji je ukrcan u toku ili po isteku ugovora ima prava da bude vraćen bilo u svoju zemlju bilo u pristanište gdje je najmljen, bilo u pristanište polaska broda, prema propisima nacionalnog zakonodavstva, koje mora da predvidi odredbe koje su potrebne u ovom smislu, a naročito da odredi na koga pada teret repatriranja.

Repatriranje se smatra osiguranim kad se mornaru nadje odgovarajuće zaposlenje na brodu koji ide u jedno od pristaništa koja su određena na osnovu prethodnog paragrafa.

Smatra se repatriranim mornar koji je iskrcao bilo u njegovoj rodjenoj zemlji, bilo u pristaništu njegovog stupanja pod najam ili u jednom susjednom pristaništu, bilo u pristaništu polaska broda.

Nacionalno zakonodavstvo ili, ako nema zakonskih propisa, ugovor o najmu, utvrdiće uslove pod kojima će strani mornar, koji se ukrcao u nekoj tuđoj zemlji, imati prava da bude repatriran. Medjutim, odredbe prethodnih paragrafa ostaju u važnosti za mornara ukrcaoj u njegovoj rodjenoj zemlji.

Član 4

Troškovi oko repatriranja ne mogu biti stavljeni na teret mornara ako je on otpušten zbog:

- a) nekog nesrećnog slučaja koji se dogodio u službi na brodu;
- b) brodoloma;
- c) bolesti koja nije nastupila ni njegovom krivicom ni njegovom voljom;
- d) otpuštanje ma iz kakvih razloga za koje on nije kriv.

Član 5

Troškovi oko repatriranja moraju obuhvatiti sve izdatke za transport, stan i hranu mornara za vrijeme putovanja. Izdaci obuhvataju isto tako i troškove oko izdržavanja mornara do trenutka koji je određen za njegov polazak.

Kad je mornar repatriran kao član posade, ima pravo na naknadu za poslove koje vrši za vrijeme putovanja.

Član 6

Javna vlast zemlje u kojoj je brod registrovan dužna je da vodi računa o repatriranju svih mornara bez obzira na narodnost, u svim slučajevima gdje se na njih ova Konvencija može primijeniti, i ako je potrebno, ona će unaprijed platiti troškove oko repatriranja.